

d e b a t a

Petr
Hejtmánek

Velmi mě zaujal článek v minulém čísle MONTANY, od Filipa Šilhana, nazvaný „Debata“. Tento článek měl za úkol, jak už nakonec ze samotného názvu vyplývá, vyvolat debatu k problematice: funkce ČHS, smysl horolezeckých oddílů, placení příspěvků etc.

Sám jsem se donedávna s většinou Filipových názorů ztotožňoval. Ale to jen do té doby, než jsem byl na posledním zasedání ČHS zvolen předsedou Vrcholové komise, sloučenou dohromady s předsedou Komise ochrany přírody.

Zaměstnancem, a to na půl úvazku, jsem u ČHS od 1. března 1995. Během této krátké doby jsem měl možnost alespoň částečně nahlédnout „pod pokličku“ této organizace. Při seznamování se s materiály, které jsem obdržel po mém předchůdci – Jiřím Ebenhřohovi, jsem jen žasnul nad tím, co schůzek, jednání a dohadování musel společně se svým týmem spolupracovníků absolvovat, aby bylo možné znovu legálně lézt v chráněných územích. A to všechno v dobrovolné funkci, za občasného finančního příspěvku ze strany ČHS. Tedy – klobouk dolů ...

Dále se budu vyjadřovat pouze za svůj rezort, tj. za vrcholovou komisi a ochranu přírody. V první řadě Vás seznámím s jejich činností:

Předseda Vrcholové komise ČHS:

- koordinuje činnost vrcholových komisí. VK jednotlivých oblastí dbají na dodržování pravidel sportovního lezení a ochrany přírody, schvalují prvovýstupy, ve spolupráci s HO zajišťují výměnu stěnových a vrcholových zařízení (nýty, kruhy, slaňáky, krabice a knížky ...),

- podávají návrhy na změnu Pravidel sportovního lezení. VK je tvořena předsedou a členy, zpravidla správci oblastí;

- společně s předsedy jednotlivých VK schvaluje, popř. pozměňuje Pravidla sportovního lezení;

- společně s výkonným výborem ČHS funguje jako rozhodčí ve sporech o prvovýstupech;
- rozděluje mezi jednotlivé oblasti stěnové a vrcholové zařízení. Zajišťuje jejich výrobu a ve spolupráci s Bezpečnostní komisí ČHS provádí jejich pevnostní zkoušky.

Předseda Komise ochrany přírody ČHS:

- společně s pověřenými zástupci ČHS pro jednotlivé regiony zajišťuje povolení pro výkon horolezecké činnosti v chráněných územích a zúčastňuje se jednání s tímto spojených;

- je pověřeným zástupcem ve všech jednáních mezi ČHS a ochranou přírody;

- sjednává smlouvy o pronájmu s vlastníky pozemků, na kterých se skalní oblasti nacházejí;

Nyní se pokusím adresně reagovat na některé dotazy a nejasnosti v článku „Debata“. Znovu připomínám, že pouze co se vrcholové komise a ochrany přírody týče.

Mám za to, že špatná komunikace mezi horolezci a „mlhavou organizací“ – jak Filip ČHS nazývá, vyplývá z nedostatečné informo-

vanosti. ČHS pravidelně vydává bulletiny, ve kterých informuje o své činnosti. Tyto bulletiny rozesílá jednotlivým horolezeckým oddílům – předsedům. Je jasné, že pokud oddíl nefunguje, nebo nejste jeho členy, těžko k vám tyto informace proniknou.

Aby bylo v jednáních se státní správou dosaženo alespoň částečných dohod, musí horolezce zastupovat na těchto jednáních nějaká organizace, spolek ... (dnes ČHS). Těžko si lze představit, že by např. na Ministerstvu životního prostředí za horolezce jednala soukromá osoba.

O zákony, vyhlášky a paragrafy se musí každý z nás, alespoň v nejnütnější míře, zajímat. Neboť, jak známo: neznalost zákona neomlouvá. A že je dnes mezi horolezectví a zákon možno vložít rovnítko, je patrné ze zákona o ochraně přírody a krajiny (zákon 114/92 Sb.). Téměř každá vyhláška okresního, městského, či obecního úřadu, na jehož území se skály nacházejí, se také dotýká způsobu provozování lezení v něm. Mým úkolem je a bude, abych vás o všech těchto „byrokratických“ náležitostech na stránkách Montany informoval.

Orgány ochrany přírody po nás vyžadují, a v budoucnosti nadále vyžadovat budou, abychom se také my svým dílem podíleli na záchraně a udržení jedinečného přírodního prostředí, ve kterém se skalní oblasti nacházejí. Což je zcela logické. Pokud se chceme ve skalách pohybovat a na skalách provozovat svoje hobby, musíme pro to také něco udělat. Nelze jen brát.

Smysl horolezeckých oddílů vidím v organizaci pravidelných, či podle potřeby – průběžných brigád. Při těchto akcích by měla proběhnout údržba jističích prostředků a vrcholových zařízení. Po dohodě se správami chráněných území dále provádět budování a údržbu přístupových cest, protierozních zábran, rozmísťovat informační tabule a udržovat pořádek ve skalách. V řadě oblastí spolupráce mezi HO a ochranou přírody funguje na výbornou. Tam, kde došlo k rozkladům oddílů spolupráce vážne, nebo se úplně zastavila.